

REPUBLIKA SLOVENIJA
VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE

Gregorčičeva 20–25, SI-1001 Ljubljana

T: +386 1 478 1000

F: +386 1 478 1607

E: gp.gs@gov.si

http://www.vlada.si/

PREDSEDNIK DRŽAVNEGA ZBORA

L J U B L J A N A

EVA: 2011-1611-0135
Številka: 00712-5/2012/6
Datum: 26. 1. 2012

DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE	
Prejeto:	27-01-2012
Šifra:	432-01/12-2/1
Povezava:	
EPA:	100-VI EU:
Sign. zn.:	
Kratika:	

Vlada Republike Slovenije je na 170. redni seji dne 26. 1. 2012 določila besedilo:

- PREDLOGA ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O DAVČNEM POSTOPKU,

ki vam ga pošiljamo v obravnavo na podlagi 142. člena poslovnika Državnega zbora po skrajšanem postopku.

Vlada Republike Slovenije predlaga Državnemu zboru, da predlog zakona obravnava po skrajšanem postopku, ker gre za manj zahtevne uskladitve zakona s pravom Evropske unije.

S predlogom zakona se v slovenski pravni red prenaša Direktiva Sveta 24/2010/EU o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev v zvezi z davki, carinami in drugimi ukrepi. Ureditev vzajemne pomoči v zvezi z izterjavo je bila prvič določena v Direktivi Sveta 76/308/EGS z dne 15. marca 1976 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev, ki izhajajo iz poslovanja, ki je del sistema financiranja Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada, ter iz prelevmanov in carin, ki je bila v slovenski pravni red prenesena v letu 2004. Navedena direktiva in akti, ki so jo spreminjali, so bili kodificirani z Direktivo Sveta 2008/55/ES z dne 26. maja 2008 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev za določene prelevmane, carine, davke in druge ukrepe.

Direktiva 2010/24 nadgrajuje vsebino vzajemne pomoči pri izterjavi med državami članicami tako, da razširja področje uporabe vzajemne pomoči pri izterjavi na terjatve v zvezi z davki in carinami, ki še niso bili zajeti v okviru vzajemne pomoči pri izterjavi, in olajšuje njeno izvajanje v praksi. Prenos direktive tako pomeni vsebinsko manj zahtevne uskladitve zakona s pravom Evropske unije.

Vlada Republike Slovenije je na podlagi 45. člena poslovnika Vlade Republike Slovenije in na podlagi 235. člena poslovnika Državnega zbora določila, da bodo kot njeni predstavniki pri delu Državnega zbora in njegovih delovnih teles sodelovali:

- dr. Franc Križanič, minister za finance,
- Mateja Vraničar, državna sekretarka, Ministrstvo za finance,
- Alenka Kovač Arh, generalna direktorica Direktorata za sistem davčnih, carinskih in drugih javnih prihodkov, Ministrstvo za finance.

Mag. Helena KAMNAR
GENERALNA SEKRETARKA

PRILOGA: 1

SKRAJŠANI POSTOPEK
EVA 2011-1611-0135

PREDLOG ZAKONA

O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O DAVČNEM POSTOPKU

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Državni zbor je Zakon o davčnem postopku sprejel na seji 26. oktobra 2006, objavljen pa je bil v Uradnem listu RS, št. 117/06. Prvič je bil spremenjen z Zakonom o davku na dobitke pri klasičnih igrah na srečo (Uradni list RS, št. 24/08 – ZDDKIS), nato pa še z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 125/08 – ZDavP-2A), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 20/09 – ZDoh-2D), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 110/09 in 1/10-popr. – ZDavP-2B), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 43/10 – ZDavP-2C) in Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 97/10 – ZDavP-2D).

Temeljni razlog novele Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, v nadaljnjem besedilu: ZDavP-2) je prenos Direktive 24/2010/EU o vzajemni pomoči v zvezi z davki, carinami in drugimi ukrepi z dne 16. marca 2010 (UL L 84 z dne 31. 3. 2010, str. 1, v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2010/24) v slovenski pravni red.

Rok za prenos Direktive 2010/24 v nacionalne pravne rede držav članic je bil 31. december 2011. Republika Slovenija zaradi objektivnih okoliščin (izglasovana nezaupnica Vladi RS) Direktive 2010/24 ni pravočasno prenesla v svoj pravni red. Zaradi navedenega je čimprejšnji prenos bistvenega pomena.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Cilji predlagane novele so predvsem naslednji:

- prenos zakonodaje EU,
- preglednost in pravna varnost.

2.2 Načela

Zakon temelji na načelih, iz katerih izhaja že veljavni zakon. Ta načela so:

- načelo zakonitosti,
- načelo usklajenosti pravnega reda s pravom EU,
- načelo materialne resnice,
- načelo sorazmernosti,

- načelo gotovosti, seznanjenosti in pomoči,
- načelo tajnosti podatkov,
- načelo zakonitega in pravočasnega izpolnjevanja in plačevanja davčnih obveznosti,
- načelo dolžnosti dajanja podatkov.

2.3 Poglavitne rešitve

S predlogom zakona se v slovenski pravni red prenaša Direktiva 2010/24. Ureditev vzajemne pomoči v zvezi z izterjavo je bila prvič določena v Direktivi Sveta 76/308/EGS z dne 15. marca 1976 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev, ki izhajajo iz poslovanja, ki je del sistema financiranja Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada, ter iz prelevmanov in carin, ki je bila v slovenski pravni red prenesena v letu 2004. Navedena direktiva in akti, ki so jo spreminjali, so bili kodificirani z Direktivo Sveta 2008/55/ES z dne 26. maja 2008 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev za določene prelevmane, carine, davke in druge ukrepe.

Direktiva 2010/24 samo nadgrajuje vsebino vzajemne pomoči pri izterjavi med državami članicami tako, da razširja področje uporabe vzajemne pomoči pri izterjavi na terjatve v zvezi z davki in carinami, ki še niso bili zajeti v okviru vzajemne pomoči pri izterjavi, in olajšuje njeno izvajanje v praksi. Prenos tako pomeni vsebinsko manj zahtevne uskladitve zakona s pravom EU.

Podrobnejše določbe za izvajanje Direktive 2010/24 so določene z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 1189/2011 z dne 18. novembra 2011 o določitvi podrobnih pravil v zvezi z nekaterimi določbami Direktive Sveta 2010/24/EU o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev v zvezi z davki, carinami in drugimi ukrepi (UL L št. 302 z dne 19. 11. 2011, str. 16-27, v nadaljnjem besedilu: Uredba) in Izvedbenim sklepom Komisije z dne 18.11.2011 o določitvi podrobnih pravil v zvezi z nekaterimi določbami Direktive Sveta 2010/24/EU o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev v zvezi z davki, carinami in drugimi ukrepi, v nadaljnjem besedilu: Sklep.

Poglavitne rešitve Uredbe so:

- zaradi zagotovitve hitre komunikacija med pristojnimi organi so določena podrobna pravila glede praktične ureditve in rokov za komunikacijo med zaprosenim organom in organom prosilcem;
- pošiljanje po elektronski pošti ne vpliva na veljavnost dokumentov;
- določitev vzorcev standardnih obrazcev, ki so priloženi zaprosilu za vročitev, in vzorce izvršilnega naslova v zaproseni državni članici;
- pravni učinek vročitve, ki jo zaprosena država članica izvede na zaprosilo države članice prosilke;
- vročitev enotnega izvršilnega naslova ali obvestilo o njem v zaproseni državni članici ne vpliva na posledice vročitve prvotnega izvršilnega naslova, pra tako pa spremenjeni izvršilni naslov v zaproseni državi članici ne vpliva na prvotno terjatev ali prvotni izvršilni naslov.

Sklep določa nekatera pravila v zvezi z elektronsko izmenjavo podatkov med državami članicami EU in vzorce obrazcev zaprosil za vzajemno upravno pomoč.

Uredba in Sklep se neposredno uporabljata, zato prenos v slovenski pravni red ni potreben.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona nima posledic za državni proračun in druga javna finančna sredstva. Sredstva iz državnega proračuna za izvajanje zakona niso potrebna.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Predlog zakona ne predvideva porabe proračunskih sredstev zato sredstev v državnem proračunu ni potrebno zagotoviti.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

1. Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih:

Avstrija

Davčni postopek v Republiki Avstriji ureja Zvezni dajatveni red (Bundesabgabenordnung), ki vsebuje splošne določbe, ki se nanašajo na obdavčitev, pravice in obveznosti zavezancev, ter kazenske določbe. Zakon vsebuje tudi vse določbe, ki se nanašajo na stranke, vloge, pristojnost, izločitev uradnih oseb, pisanja v postopku, vpogled v spise, vročanje, obliko odločitev ipd., saj ne predvideva subsidiarne uporabe zakona o splošnem upravnem postopku. Kot zvezne dajatve so opredeljene vse javne dajatve, določene z zveznimi predpisi, in dajatve, ki izhajajo iz neposredno uporabljivih predpisov Evropske unije, uvozne in izvozne dajatve, če carinski predpisi ne določajo drugače, vse vrste subvencij ter vse akcesorne terjatve, ki nastanejo v davčnem postopku (zvišanja dajatev, obresti, stroški postopka in kazni).

Način pobiranja davkov

Davčna obveznost nastane, ko so po zakonu o obdavčenju izpolnjeni pogoji za njen nastanek. Davčni zavezanec je opredeljen kot oseba, ki mora po davčnih predpisih plačati davek.

Uradne osebe davčnega organa morajo pri opravljanju nalog upoštevati določbe, ki se nanašajo na davčno tajnost. K varovanju davčne tajnosti pa so zavezani tudi vsi zaposleni (izvedenci, pomočniki...), ki so zaradi opravljanja svojega dela seznanjeni s podatki o zavezancih in njihovih obveznostih ali s posameznimi akti ali postopki pri organu. Podatki, ki so po zakonu davčna tajnost, se smejo razkriti le, če je to potrebno v davčnem monopolnem ali finančnokazenskem postopku, če je tako določeno z zakonom ali če je razkritje v javnem interesu, ali če tisti, na katerega se podatki nanašajo, da pisno soglasje, s katerim dovoljuje razkritje podatkov.

Nemčija

V Zvezni republiki Nemčiji davčni postopek ureja zakon, ki je začel veljati v začetku leta 1987, ko je Nemčija izpeljala korenito davčno reformo.

Način pobiranja davkov

Davčni zavezanec je oseba, ki poravnava davčno obveznost. Zakon pozna institut solidarnih davčnih zavezancev, kar pomeni, da lahko davčni organ od vsakega davčnega zavezanca terjaja izpolnitev celotne davčne obveznosti. Ko kateri koli od dolžnikov izpolni obveznost, to velja za vse. Za univerzalne pravne naslednike velja, da prevzamejo obveznosti po osebi, ki je umrla ali prenehala obstajati, vendar le do višine premoženja zapustnika ali osebe, ki je prenehala obstajati. Davčni zavezanec mora davčnemu organu sporočiti vsako spremembo svojega

statusa, ki je pomembna za obdavčenje.

Davčne obveznosti vključujejo vse obveznosti davčno aktivnih in davčno pasivnih subjektov. Temeljna obveznost aktivnih subjektov je podrobno seznanjanje pasivnih subjektov s postopkom obdavčenja. Obveza skupnega delovanja pri obdavčenju velja za vse aktivne subjekte, ki morajo pravilno uporabljati predpise, in za pasivne subjekte, ki morajo dajati natančne podatke, na podlagi katerih se lahko predpisi pravilno uporabljajo.

Vse pooblaščen osebe davčnega organa in osebe, ki so na posameznem delovnem mestu le za določen čas, morajo varovati davčno tajnost. Podatke, ki so označeni kot davčna tajnost, je dovoljeno razkriti le v natančno opredeljenih primerih (kadar je to potrebno za obdavčenje, kadar to zakon izrecno dovoljuje, če davčni zavezanec soglaša z razkritjem...).

Nizozemska

Davčni postopek v Kraljevini Nizozemski ureja splošni davčni zakon, ki vsebuje splošne določbe o obdavčitvi, obveznosti dajanja podatkov in kazenske določbe. Posebne določbe za posamezne davke določajo posebni zakoni. Zakon opredeljuje državne davke kot davke, ki jih pobira davčna uprava po pooblastilu vlade, in vse uvozne in izvozne dajatve, ki jih določa carinski zakon.

Način pobiranja davkov

Odločba, s katero inšpektor določi davek, mora biti vedno izdana pisno, le v nekaterih primerih se lahko pošlje elektronsko. Inšpektor izda odločbo na podlagi davčne napovedi, ki jo mora vložiti vsaka oseba, od katere inšpektor to zahteva. Rok za vložitev davčne napovedi ne sme biti krajši od enega meseca. Ob vložitvi davčnega obračuna mora vsak zavezanec priložiti tudi vse dokumente in druge dokaze, katerih vsebina vpliva na odmero davka.

Pri odmeri davka inšpektor ni vezan na davčni obračun in davek lahko odmeri tudi na podlagi ocene davčne osnove. Na prošnjo zavezanca lahko podaljša rok, ki ga je postavil zavezancu za vložitev davčne napovedi.

2. Prikaz prilagojenosti predlagane ureditve v pravu EU:

S predlogom zakona se v slovenski pravni red prenaša Direktiva 24/2010. Ureditev vzajemne pomoči v zvezi z izterjavo je bila prvič določena v Direktivi Sveta 76/308/EGS z dne 15. marca 1976 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev, ki izhajajo iz poslovanja, ki je del sistema financiranja Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada, ter iz prelevmanov in carin, ki je bila v slovenski pravni red prenesena v letu 2004. Navedena direktiva in akti, ki so jo spreminjali, so bili kodificirani z Direktivo Sveta 2008/55/ES z dne 26. maja 2008 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev za določene prelevmane, carine, davke in druge ukrepe (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2008/55/ES), natančnejša pravila izvajanja te direktive pa so določena z Uredbo Komisije 1179/2008 z dne 28. novembra 2008 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje nekaterih določb Direktive Sveta 2008/55/ES o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev v zvezi s prelevmani, davki in drugimi ukrepi.

Direktiva 2010/24 samo nadgrajuje vsebino vzajemne pomoči pri izterjavi med državami članicami tako, da razširja področje uporabe vzajemne pomoči pri izterjavi na terjatve v zvezi z davki in carinami, ki še niso zajeti v okviru vzajemne pomoči pri izterjavi, in olajšuje njeno izvajanje v praksi.

Za večjo zaščito finančnih interesov držav članic in nevtralnosti notranjega trga je treba razširiti področje uporabe vzajemne pomoči pri izterjavi na terjatve v zvezi z davki in carinami, ki še niso zajeti v okviru vzajemne pomoči pri izterjavi, medtem ko mora za obravnavanje povečanega števila zaprosil za pomoč in zagotavljanje boljših rezultatov ta pomoč hkrati postati učinkovitejša in uspešnejša, treba pa je olajšati tudi njeno izvajanje v praksi. Z namenom izpolnitve teh ciljev pa so potrebne pomembne prilagoditve, saj samo sprememba veljavne Direktive 2008/55/ES ne bi bila zadostna.

Podrobnejše določbe za izvajanje Direktive 2010/24 so določene z Uredbo in Sklepom, ki se neposredno uporabljata, zato prenos v slovenski pravni red ni potreben.

6. DRUGE POSLEDICE, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Administrativne in druge posledice

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog zakona poenostavlja dosedanje ravnanje organa, pristojnega za nudenje vzajemne upravne pomoči pri izterjavi, saj je v skladu z Direktivo 2010/24 enotnemu izvršilnemu naslovu treba priznati neposredne učinke izvršilnega naslova, saj predstavlja edino podlago za izterjavo ali zavarovanje plačila terjatev v zaproseni državi. Navedeno pomeni, da davčnemu organu pri izvrševanju zaprosila za izterjavo ali zavarovanje ne bo več treba dopolnjevati ali kakor koli drugače spreminjati izvršilnih naslovov, ki jih prejme na podlagi zaprosila za pomoč.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

/

6.2 Presoja posledic na okolje, ki vključuje tudi prostorske in varstvene vidike

/

6.3 Presoja posledic na gospodarstvo

/

6.4 Presoja posledic na socialnem področju

/

6.5 Presoja posledic na dokumente razvojnega načrtovanja

/

6.6 Izvajanje sprejetega predpisa

Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa

V skladu s členom 27 Direktive 2010/24 mora vsaka država članica Evropski komisiji letno poročati o številu zaprosil za pridobitev podatkov, vročitev in izterjavo ali za zavarovanje plačila terjatev, ki jih vsako leto pošlje posamezni zaproseni državi članici in jih prejme od posamezne države članice prosilke, in znesku terjatev, v zvezi s katerimi je vloženo zaprosilo za pomoč pri

izterjavi, in izterjane zneske. Države članice lahko zagotovijo tudi druge podatke, ki bi lahko bili koristni pri ocenjevanju vzajemne pomoči. Evropska komisija na podlagi teh podatkov vsakih pet let poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o delovanju ureditve.

6.7 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

/

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo) se v drugem odstavku 1. člena prva alineja spremeni tako, da se glasi:

»- Direktiva 24/2010/EU z dne 16. marca 2010 o vzajemni pomoči v zvezi z davki, carinami in drugimi ukrepi, UL L 84, 31. 3. 2010 – s I. poglavjem četrtega dela tega zakona;«.

2. člen

V četrtem delu se naslov I. poglavja spremeni tako, da se glasi:

»Upravna pomoč pri izterjavi davščin državam članicam EU«.

3. člen

213. člen se spremeni tako, da se glasi:

»213. člen
(vsebina poglavja)

(1) To poglavje ureja načine in pogoje, na podlagi katerih Republika Slovenija daje upravno pomoč pri izterjavi davščin, katerih obveznost za plačilo je nastala v drugi državi članici EU.

(2) Podrobnejše določbe za izvajanje tega poglavja so določene z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 1189/2011 z dne 18. novembra 2011 o določitvi podrobnih pravil v zvezi z nekaterimi določbami Direktive Sveta 2010/24/EU o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev v zvezi z davki, carinami in drugimi ukrepi (UL L št. 302 z dne 19. 11. 2011).«.

4. člen

Za 213. členom se doda nov 213.a člen, ki se glasi:

»213.a člen
(opredelitev pojmov)

Izrazi, uporabljeni v tem poglavju, pomenijo:

1. država prosilka je država članica EU, ki vloži zaprosilo za pomoč;
2. zaprosilo za pomoč je skupni pojem, ki se nanaša na zaprosilo za pridobitev podatkov, zaprosilo za vročitev in zaprosilo za izterjavo ali zavarovanje;
3. davščine so dajatve, kakor so opredeljene v 215. členu tega zakona;
4. centralni urad za zvezo je organ, ki je po tem zakonu pristojen za stike s Komisijo v zvezi z izvajanjem Direktive 2010/24/EU z dne 16. marca 2010 o vzajemni pomoči v zvezi z davki, carinami in drugimi ukrepi, UL L 84, 31. 3. 2010;
5. urad za zvezo je organ, ki je po tem zakonu pristojen za stike z državami članicami EU

- oziroma za izvajanje ukrepov upravne pomoči po tem poglavju;
6. enotni izvršilni naslov je akt, ki vsebuje podrobnejše podatke v zvezi z izvršilnim naslovom ali terjatvijo v državi prosilke in predstavlja edino podlago za izterjavo ali zavarovanje plačila terjatev v zaproseni državi;
 7. enotni obrazec za vročitev je akt, ki vsebuje podrobnejše podatke o vročitvi;
 8. spremljajoči dokumenti so dokumenti, ki so priloženi k zaprosilu za pomoč, razen enotnega izvršilnega naslova in enotnega obrazca za vročitev.«.

5. člen

214. člen se spremeni tako, da se glasi:

»214. člen
(obseg upravne pomoči)

(1) Slovenski pristojni organ daje upravno pomoč v skladu z 213. členom tega zakona organu države prosilke na podlagi njegovega popolnega zaprosila za pomoč, ki se lahko nanaša samo na:

1. pridobitev podatkov, pomembnih za izterjavo davčne obveznosti davčnega zavezanca v drugi državi članici EU;
2. vročitev dokumentov, povezanih z davčno obveznostjo davčnega zavezanca v drugi državi članici EU;
3. izterjavo davčne obveznosti davčnega zavezanca v drugi državi članici EU ali
4. zavarovanje izpolnitve davčne obveznosti davčnega zavezanca v drugi državi članici EU.«.

(2) Kadar slovenski pristojni organ zaprosi pristojni organ druge države članice EU za upravno pomoč iz prvega odstavka tega člena, se to poglavje smiselno uporabi tudi za zaprosilo za pomoč, ki ga slovenski pristojni organ pošlje pristojnemu organu druge države članice EU.«.

6. člen

215. člen se spremeni tako, da se glasi:

»215. člen
(davščine, na katere se to poglavje nanaša)

(1) Slovenski pristojni organ daje upravno pomoč v skladu z 214. členom tega zakona v zvezi z naslednjimi davščinami, ki jih določajo predpisi EU ali predpisi držav članic EU:

1. davki in carinami;
2. povračili, intervencijskimi in drugimi ukrepi, ki so del sistema popolnega ali delnega financiranja Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP), vključno z zneski, ki bodo pobrani v zvezi s temi ukrepi;
3. prelevmani in drugimi carinami, predvidenimi v okviru skupne ureditve trga v sektorju sladkorja;
4. upravnimi kaznimi, globami, pristojbinami in dodatnimi dajatvami, ki so povezane z davščinami iz 1., 2. in 3. točke tega odstavka in ki jih naložijo pristojni upravni organi držav članic EU ali ki jih potrdijo upravni ali sodni organi na zahtevo navedenih upravnih organov;
5. upravnimi taksami ali podobnimi pristojbinami za potrdila in podobne dokumente, izdane v zvezi z upravnimi postopki, ki se nanašajo na davke ali carine;
6. obrestmi in stroški, povezanimi z davščinami iz 1., 2. in 3. točke tega odstavka.

(2) Slovenski pristojni organ ne daje upravne pomoči v skladu z 214. členom tega zakona v zvezi z:

1. obveznimi prispevki za socialno varnost;

2. kaznimi za kazniva dejanja, naloženimi na podlagi javnega pregona, ali drugimi kaznimi za kazniva dejanja, ki niso navedene v 4. točki prejšnjega odstavka.«.

7. člen

216. člen se spremeni tako, da se glasi:

»216. člen
(pristojnost)

(1) Centralni urad za zvezo v Republiki Sloveniji je Ministrstvo za finance.

(2) Urad za zvezo (v nadaljnjem besedilu: pristojni organ) je:

1. za stike z državami članicami EU na področju davkov, Generalni davčni urad Davčne uprave Republike Slovenije in
2. za stike z državami članicami EU na področju carin, vključno z DDV, ki se obračuna pri uvozu in izvozu, davščin iz 2. točke in 3. točke prvega odstavka 215. člena tega zakona, Generalni carinski urad Carinske uprave Republike Slovenije.

(3) Pristojni organ prejeta zaprosila za pomoč takoj pošlje v izvršitev davčnemu organu, ki je v skladu z zakonom pristojen za izvršitev enakovrstnih ukrepov, kakor so ukrepi, za katere organ države prosilke prosi za upravno pomoč.

(4) Davčni organ, ki izvaja ali je izvedel ukrepe na podlagi zaprosila za pomoč, obvesti o izvedenih ukrepih pristojni organ iz drugega odstavka tega člena, ki zbrane podatke pošlje organu države prosilke.«.

8. člen

217. člen se spremeni tako, da se glasi:

»217. člen
(jezik)

(1) Zaposilo za pomoč, enotni obrazec za vročitev in enotni izvršilni naslov, ki ga prejme pristojni organ, mora biti preveden v uradni jezik Republike Slovenije, razen če se pristojni organ odpove prevodu.

(2) Če spremljajoči dokumenti dokumentov iz prejšnjega odstavka niso prevedeni v uradni jezik Republike Slovenije, pristojni organ zahteva prevod le, če je to potrebno.

(3) Dokumenti, v zvezi s katerimi se v skladu z 229. členom tega zakona, zahteva vročitev, se lahko pošljejo v uradnem jeziku države prosilke.«.

9. člen

Za 217. členom se dodajo novi 217.a, 217.b in 217.c člen, ki se glasijo:

»217.a člen
(varovanje podatkov)

Podatki, sporočeni v kateri koli obliki pri izvajanju upravne pomoči v skladu s tem poglavjem, se štejejo

za davčno tajnost.

217.b člen
(namen uporabe podatkov)

Podatki, pridobljeni v skladu s tem poglavjem, se lahko uporabijo za namene izterjave ali zavarovanja davščin iz 215. člena tega zakona ter za odmero obveznih prispevkov za socialno varnost.

217.c člen
(razkritje podatkov)

(1) Podatki iz prvega odstavka 217.b člena se lahko razkrijejo tudi osebam, ki jih za namene vzdrževanja, oskrbovanja in razvoja skupnega komunikacijskega omrežja ustrezno pooblasti urad Evropske komisije, pristojen za akreditacijo v zvezi z varnostjo.

(2) Pristojni organ lahko:

1. dovoli uporabo podatkov za druge namene, kakor jih določa prejšnji člen, če se podatki v skladu s tem zakonom lahko uporabijo za te druge namene in
2. na podlagi vnaprejšnjega obvestila državi članici EU, od koder podatki izvirajo, te podatke na način, določen v tem poglavju, za namene iz prejšnjega člena posreduje tretji državi članici EU, če meni, da bi lahko bili zanjo koristni, razen če država članica EU, od koder podatki izvirajo, temu nasprotuje v 10 delovnih dneh od pošiljanja obvestila.«.

10. člen

219. člen se spremeni tako, da se glasi:

»219. člen
(stroški)

(1) Vse stroške v zvezi s postopkom izterjave, ki se vodi na podlagi tega poglavja, krije dolжник.

(2) Pristojni organ ne more zahtevati od organa države prosilke, da krije stroške postopkov, katerih izvedbo je zaprosil v skladu s tem poglavjem.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena pristojni organ zahteva od organa države prosilke, da krije stroške postopka, če je bilo zaprosilo za pomoč neutemeljeno.

(4) Ne glede na drugi in tretji odstavek tega člena se lahko pristojni organ in organ države prosilke v primeru večjih stroškov, če poplačila stroškov v skladu s tem zakonom ni mogoče izterjati od dolžnika ali če so konkretni postopki povezani z bojem proti organiziranemu kriminalu, dogovorita tudi o drugačnem kritju stroškov.«.

11. člen

220. člen se črta.

12. člen

221. člen se spremeni tako, da se glasi:

»221. člen

(primeri, ko pristojni organ ni dolžan nuditi pomoči)

Pristojni organ ni dolžan nuditi pomoči:

1. v skladu s četrtem podpoglavjem tega poglavja, če bi se z izterjavo lahko ogrozilo preživljanje dolžnika in njegovih družinskih članov ali bi mu lahko plačilo terjatve povzročilo hujšo gospodarsko škodo in bi mu davčni organ, če bi davčni dolg nastal v Republiki Sloveniji, lahko odobril odlog plačila ali obročno plačilo v skladu s 101., 102. ali 103. členom tega zakona;
2. v skladu s četrtem podpoglavjem tega poglavja, če skupni znesek terjatev iz 215. člena tega zakona, za katere je vloženo zaprosilo za izterjavo, ne presega 1.500 eurov;
3. v skladu s tem poglavjem, če se zaprosilo za pomoč nanaša na terjatve, starejše od petih let, šteto od datuma zapadlosti v državi prosilke do zaprosila za pomoč. Kadar se terjatev, na katero se nanaša zaprosilo za pomoč, v državi prosilke izpodbija, se šteje, da se začne petletno obdobje takrat, ko je v državi prosilke ugotovljeno, da terjatve ni mogoče več izpodbijati. Kadar je v državi prosilke določen odlog plačila ali obročno plačilo terjatve, na katero se nanaša zaprosilo za pomoč, se šteje, da se začne petletno obdobje naslednji dan po izteku roka za plačilo. Pomoči ni treba nuditi za terjatve, starejše od desetih let, šteto od datuma zapadlosti v državi prosilke. «.

13. člen

223. člen se spremeni tako, da se glasi:

»223. člen

(zaposilo za pridobitev podatkov)

(1) Na podlagi zaprosila organa države prosilke pristojni organ pridobi in organu države prosilke pošlje vse podatke, ki jih ta potrebuje za izterjavo terjatve.

(2) Za zagotovitev podatkov v skladu z zaprosilom organa države prosilke lahko davčni organ uporabi vsa pooblastila, ki mu jih veljavna zakonodaja daje v zvezi z enakovrstnimi postopki v Republiki Sloveniji. «.

14. člen

Za 223. členom se dodata nova 223.a in 223.b člen, ki se glasita:

»223.a člen

(izmenjava podatkov brez vnaprejšnjega zaprosila)

Pristojni organ lahko brez predhodnega zaprosila organu države prosilke pošlje podatke o vračilu davščin, razen davka na dodano vrednost, izplačanih osebi, ki je rezident ali ki ima svoj sedež v drugi državi članici EU.

223.b člen

(navzočnost v davčnih uradih in sodelovanje pri davčnem nadzoru)

(1) Na podlagi pisnega zaprosila organa države prosilke lahko pristojni organ dovoli uradnim osebam organa države prosilke, da so navzoče pri davčnem nadzoru v Republiki Sloveniji ali da davčnemu organu pomagajo med sodnim postopkom v Republiki Sloveniji.

(2) Kadar pristojni organ ugotovi, da se zaprosilo, obvesti organ države prosilke o:

1. času in kraju nadzora,
2. osebi, ki bo nadzor opravila, ter
3. postopkih in pogojih izvedbe nadzora, kakor jih določa zakon.

(3) Uradna oseba organa države prosilke iz prvega odstavka tega člena se izkaže s pooblastilom.«.

15. člen

Drugi odstavek 226. člena se črta.

16. člen

229. člen se spremeni tako, da se glasi:

»229. člen
(zaposilo za vročitev)

(1) Pristojni organ na podlagi zaprosila organa države prosilke v skladu s tem zakonom naslovniku vroči vse dokumente, vključno s sodnimi, ki izvirajo iz države članice EU, v kateri ima organ države prosilke sedež, in ki se nanašajo na davščino, če sam vročitve ne more izvesti ali če bi taka vročitev povzročila nesorazmerne težave.

(2) K zaprosilu za vročitev se priloži enotni obrazec za vročitev.«.

17. člen

230. člen se črta.

18. člen

Naslov četrtega podpoglavja se spremeni tako, da se glasi:

»4. podpoglavje

Zaposilo za izterjavo in zaposilo za zavarovanje«.

19. člen

232. člen se spremeni tako, da se glasi:

»232. člen
(zaposilo za zavarovanje)

(1) Na podlagi zaprosila organa države prosilke davčni organ zavaruje plačilo davščine iz 215. člena tega zakona v skladu z določbami tega zakona, ki se nanašajo na zavarovanje.

(2) V zvezi z zaprosilom za zavarovanje se smiselno uporabljajo določbe tega podpoglavja, ki se nanašajo na zaposilo za izterjavo.«.

20. člen

234. člen se spremeni tako, da se glasi:

»234. člen

(pogoji in vsebina zaprosila za izterjavo)

(1) K zaprosilu za izterjavo se priloži enotni izvršilni naslov. K zaprosilu za izterjavo se lahko priložijo drugi dokumenti v zvezi s terjatvijo, izdani v državi prosilke. Posebna listina, na podlagi katere bi se priznal, dopolnil ali nadomestil izvršilni naslov, ni potrebna.

(2) Organ države prosilke lahko predloži zaprosilo za izterjavo, če:

1. se davščina ali izvršilni naslov ne izpodbija v državi prosilke, razen v primerih iz petega odstavka 240. člena tega zakona, in
2. je v državi prosilke začel ustrezne postopke za izterjavo, ki so mu na voljo, pa do poplčila davščin ni prišlo v celoti, razen če je očitno, da v državi prosilke ni sredstev, ki bi jih lahko izterjali, ali da takšni postopki ne bi zagotovili plačila davščine v celoti, in ima organ države prosilke na voljo podatke, v skladu s katerimi ima dolжник sredstva v Republiki Sloveniji ali če bi uporaba takšnih postopkov v državi prosilke povzročila nesorazmerne težave.«.

21. člen

236. in 237. člen se črtata.

22. člen

238. člen se spremeni tako, da se glasi:

»238. člen
(poplačilo)

(1) Davčni organ lahko dolžniku odobri odlog plačila ali obročno plačilo v skladu s 101., 102. ali 103. členom tega zakona. V tem primeru obračuna obresti v skladu s 104. členom tega zakona.

(2) Zamudne obresti za nepravočasno plačilo terjatev iz tega poglavja se obračunajo v skladu z 96. členom tega zakona.«.

23. člen

239. člen se spremeni tako, da se glasi:

»239. člen
(vrstni red poplčila)

Vrstni red plačila davščin, ki se izterjujejo v skladu s tem poglavjem, se določi v skladu s 93. členom tega zakona.«.

24. člen

240. člen se spremeni tako, da se glasi:

»240. člen
(izpodbijanje davščine ali izvršilnega naslova)

(1) Pravno sredstvo zoper izvršilni naslov, enotni izvršilni naslov ali vročitev, ki ga izda ali opravi organ države prosilke, ni dovoljeno.

(2) Če upravičena oseba pravno sredstvo iz prejšnjega odstavka vloži, jo pristojni organ obvesti, da mora pravno sredstvo vložiti pri pristojnem organu države prosilke.

(3) Na podlagi obvestila organa države prosilke ali upravičene osebe, da se davščina ali izvršilni naslov v državi prosilke izpodbija, davčni organ zadrži izterjavo, dokler pristojni organ države prosilke ne odloči o zadevi. Davčni organ lahko v skladu s 111. členom tega zakona zavaruje plačilo davščine.

(4) Če je bil začet postopek skupnega dogovora v skladu s IV. poglavjem četrtega dela tega zakona, se izterjava zadrži, dokler postopek ni zaključen, razen če gre za nujni primer zaradi goljufije ali plačilne nesposobnosti. Če se izterjave zadrži, se lahko davščina zavaruje v skladu s prejšnjim odstavkom.

(5) Ne glede na tretji odstavek tega člena davčni organ na podlagi zahteve organa države prosilke nadaljuje izterjavo, če vložitev pravnega sredstva v skladu z veljavno zakonodajo države prosilke ne bi zadržala izterjave, če bi bila uvedena v tej državi. Če vložnik s pravnim sredstvom uspe, je za vračilo neupravičeno izterjanega zneska odgovoren organ države prosilke, ki vrne vse izterjane zneske, skupaj z zamudnimi obrestmi iz 96. člena tega zakona.«.

25. člen

242. člen se spremeni tako, da se glasi:

»242. člen
(zastaranje)

(1) Za izterjavo terjatve v skladu s tem poglavjem se upoštevajo zastaralni roki, določeni s predpisi države prosilke, in ki jih je organ države prosilke navedel v zaprosilu za izterjavo.

(2) Ukrepi, ki jih davčni organ sprejme na podlagi zaprosila za izterjavo, in ki bi, če bi jih sprejel organ države prosilke, pretrgali ali zadržali tek zastaranja po predpisih države prosilke, učinkujejo, kakor da bi bili izvedeni v tej državi.

(3) Organ države prosilke obvesti pristojni organ o pretrganju, zadržanju ali podaljšanju zastaralnega roka terjatve, za katero je bilo dano zaprosilo za izterjavo.«.

26. člen

Za 242. členom se doda nov 242.a člen, ki se glasi:

»242.a člen
(obveščanje in poročanje Evropski komisiji)

(1) Ministrstvo za finance obvesti Evropsko komisijo o sporazumih v zvezi z vsebino, ki se nanaša na to poglavje.

(2) Ministrstvo za finance do 31. marca tekočega leta sporoči Evropski komisiji podatke za preteklo leto o:

- številu poslanih in prejetih zaprosil za pomoč in
- znesku terjatev v zvezi s prejetimi zaprosili za izterjavo in izterjane zneske.«.

KONČNI DOLOČBI

27. člen

V Pravilniku o izvajanju Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 141/06, 46/07, 102/07, 28/09 in 101/11) se v 77. členu črta besedilo »pri izterjavi davščin in« in prva alineja.

78. in 81. člen se črtata.

28. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV:

K 1. členu

Zaradi prenosa Direktive 24/2010 je v 1. členu ZDavP-2 treba popraviti sklic na staro direktivo.

K 2. členu

Redakcijska sprememba.

K 3. členu

S tem členom se v slovenski pravni red prenaša Direktiva 2010/24. Vzajemna pomoč med državami članicami EU pri izterjavi medsebojnih terjatev in terjatev EU prispeva k pravilnemu delovanju notranjega trga, zagotavlja fiskalno nevtralnost, državam članicam EU pa omogoča, da odstranijo diskriminatorne zaščitne ukrepe v čezmejnih transakcijah, sprejete za preprečevanje goljufij in proračunskih izgub. Ureditev vzajemne pomoči v zvezi z izterjavo je bila prvič določena v Direktivi Sveta 76/308/EGS z dne 15. marca 1976 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev, ki izhajajo iz poslovanja, ki je del sistema financiranja Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada, ter iz prelevmanov in carin, ki je bila v slovenski pravni red prenesena v letu 2004. Navedena direktiva in akti, ki so jo spreminjali, so bili kodificirani z Direktivo 2008/55/ES, natančnejša pravila izvajanja te direktive pa so bila določena z Uredbo Komisije 1179/2008 z dne 28. novembra 2008 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje nekaterih določb Direktive Sveta 2008/55/ES o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev v zvezi s prelevmani, davki in drugimi ukrepi.

Direktiva 2010/24 le nadgrajuje vsebino vzajemne pomoči pri izterjavi med državami članicami EU tako, da razširja področje uporabe vzajemne pomoči pri izterjavi na terjatve v zvezi z davki in carinami, ki še niso zajeti v okviru vzajemne pomoči pri izterjavi, in olajšuje njeno izvajanje v praksi.

Za večjo zaščito finančnih interesov držav članic EU in nevtralnosti notranjega trga je treba razširiti področje uporabe vzajemne pomoči pri izterjavi na terjatve v zvezi z davki in carinami, ki še niso zajeti v okviru vzajemne pomoči pri izterjavi, medtem ko mora za obravnavanje povečanega števila zaprosil za pomoč in zagotavljanje boljših rezultatov ta pomoč hkrati postati učinkovitejša in uspešnejša, treba pa je olajšati tudi njeno izvajanje v praksi.

Podrobnejše določbe za izvajanje Direktive 2010/24 so določene z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 1189/2011 z dne 18. novembra 2011 o določitvi podrobnih pravil v zvezi z nekaterimi določbami Direktive Sveta 2010/24/EU o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev v zvezi z davki, carinami in drugimi ukrepi (UL L št. 302 z dne 19. 11. 2011, str. 16-27, v nadaljnjem besedilu: Uredba) in Izvedbenim sklepom Komisije z dne 18.11.2011 o določitvi podrobnih pravil v zvezi z nekaterimi določbami Direktive Sveta 2010/24/EU o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev v zvezi z davki, carinami in drugimi ukrepi, v nadaljnjem besedilu: Sklep.

Poglavitne rešitve Uredbe so:

- zaradi zagotovitve hitre komunikacija med pristojnimi organi so določena podrobna pravila glede praktične ureditve in rokov za komunikacijo med zaprosenim organom in organom prosilcem;
- pošiljanje po elektronski pošti ne vpliva na veljavnost dokumentov;

- določitev vzorcev standardnih obrazcev, ki so priloženi zaprosilu za vročitev, in vzorce izvršilnega naslova v zaprošeni državni članici;
- pravni učinek vročitve, ki jo zaprošena država članica izvede na zaprosilo države članice prosilke;
- vročitev enotnega izvršilnega naslova ali obvestilo o njem v zaprošeni državni članici ne vpliva na posledice vročitve prvotnega izvršilnega naslova, pra tako pa spremenjeni izvršilni naslov v zaprošeni državni članici ne vpliva na prvotno terjatev ali prvotni izvršilni naslov.

Sklep določa nekatera pravila v zvezi z elektronsko izmenjavo podatkov med državami članicami EU in vzorce obrazcev zaprosil za vzajemno upravno pomoč.

Uredba in Sklep se neposredno uporabljata, zato prenos v slovenski pravni red ni potreben.

K 4. členu

S tem členom se opredelijo pojmi, uporabljeni v I. poglavju četrtega dela ZDavP-2.

Kot novost Direktiva 2010/24 uvaja enotni izvršilni naslov in enotni obrazec za vročitev. S sprejetjem enotnega izvršilnega naslova v zaprošeni državni članici EU in s sprejetjem enotnega obrazca za vročitev aktov se rešujejo težave v zvezi s priznanjem in prevajanjem aktov, ki izvirajo iz druge države članice EU, saj so bile te težave glavni vzrok neučinkovitosti dosedanje ureditve vzajemne upravne pomoči. Enotni izvršilni naslov je akt, ki vsebuje podrobnejše podatke v zvezi z izvršilnim naslovom ali terjatvijo v državi prosilke in predstavlja edino podlago za izterjavo ali zavarovanje plačila terjatev v zaprošeni državi. Navedeno pomeni, da slovenskemu pristojnemu organu ni več treba dopolnjevati ali kakor koli drugače spreminjati akta, ki ga v izvršitev prejme od države prosilke, saj enotni izvršilni naslov vsebuje podrobnejše podatke o dolžniku in terjatvi, za katero se zaproša za pomoč.

K 5. členu

Direktiva 2010/24 na področje upravne pomoči med državami članicami EU pri izterjavi ne prinaša bistvenih novosti. Upravna pomoč tako enako kakor doslej vključuje naslednje: zaprošeni organ lahko organu prosilcu priskrbi podatke, ki jih ta potrebuje za izterjavo terjatev, ki izhajajo iz države članice EU prosilke, vroči dolžniku vse dokumente v zvezi s terjatvami, ki izhajajo iz države prosilke, ali pa izterja terjatve, ki izhajajo iz države prosilke, in sprejme zavarovanje plačila terjatev z namenom utrditve obveznosti.

K 6. členu

Ta člen opredeljuje vrste dajatev, na katere se upravna pomoč nanaša. V primerjavi z veljavno ureditvijo se razširja področje uporabe upravne pomoči pri izterjavi na terjatve v zvezi z davki in carinami, ki še niso zajeti v okviru upravne pomoči pri izterjavi.

K 7. členu

Določajo se pristojni organi za izvajanje upravne pomoči pri izterjavi terjatev. Ministrstvo za finance je pristojno za stike z Evropsko komisijo, ki vključuje obveščanje o sklenjenih sporazumih, ki se nanašajo na področje vzajemne upravne pomoči, in poročanje o statističnih podatkih v zvezi z zaprosili za pomoč.

Generalni davčni urad in Generalni carinski urad sta pristojna za stike z državami članicami EU za davščine, ki se nanašajo na njuno področje. Ta dva organa sta pristojna za prejem zaprosil

za pomoč in obveščanje pristojnih organov držav prosilk o izvedenih ukrepih in drugih informacijah.

K 8. členu

Zaprosilo za pomoč, enotni obrazec za vročitev in enotni izvršilni naslov, ki ga prejme pristojni organ, morajo biti prevedeni v uradni jezik Republike Slovenije, razen če se pristojni organ odpove prevodu.

Zaprosilo za pomoč, enotni obrazec za vročitev in enotni izvršilni naslov se zaprošeni državi pošljejo v obliki standardiziranega obrazca, ki omogoča samodejno prevajanje v vse uradne jezike držav članic EU.

Spremljajoče dokumente se prevaja le, če je to potrebno, pri čemer pa prevajanje tistih dokumentov, za katere se zahteva vročitev, ni obvezno. Država prosilka torej pošlje akt, za katerega se zahteva vročitev na območju Republike Slovenije, v svojem uradnem jeziku. Dokument spremlja zaprosilo za vročitev in enotni obrazec za vročanje, s katerim se naslovníku zagotovi informacije glede dokumentov, ki se mu vročajo.

K 9. členu

Podatki, ki se pošiljajo za namene nujenja upravne pomoči, se štejejo za davčno tajnost in zanje veljajo določbe ZDavP-2 o varovanju podatkov, ki so davčna tajnost. Ti podatki se lahko uporabijo samo za namene izterjave ali zavarovanja davščin ter za odmero obveznih prispevkov za socialno varnost. Direktiva 2010/24 se ne uporablja za obvezne prispevke za socialno varnost. Kljub temu pa imajo lahko podatki, pridobljeni po tej direktivi, vpliv tudi na ugotovitev drugačne višine obveznih prispevkov za socialno varnost. Nadalje se določa, da se podatki lahko uporabijo tudi za druge z zakonom določene namene. Podatki se lahko sporočijo tudi tretji državi članici EU, če bi bili zanjo koristni in se država članica EU, od koder podatki izvirajo, s tem strinja.

K 10. členu

Vse stroške, ki jih ima slovenski pristojni organ v zvezi z izterjavo, krije dolžnik. V skladu z Direktivo 2010/24 se države članice EU odpovejo vsem medsebojnim terjatvam za povračilo stroškov, ki izhajajo iz kakršne koli upravne pomoči. Država prosilka krije stroške izterjave le, če je zaprosilo za pomoč neutemeljeno. Če pa izterjava povzroči večje stroške in če poplačila stroškov ni mogoče izterjati od dolžnika ali če so konkretni postopki povezani z bojem proti organiziranemu kriminalu, se lahko državi dogovorita tudi o drugačnem kritju stroškov.

K 11. členu

Vsebine 220. člena ZDavP-2 direktiva ne ureja več, zato se črta.

K 12. členu

Določa se, kdaj pristojnemu organu upravne pomoči ni treba nuditi nuditi. V zvezi z zaprosilom za izterjavo mu pomoči ni treba zagotoviti, če bi izterjava terjatve ogrozila dolžnikov socialni položaj ali bi mu povzročila hujšo gospodarsko škodo.

Organu ni treba nuditi pomoč v zvezi z vsemi zaprosili za pomoč, če se zaprosilo nanaša na terjatve, starejše od petih let.

V nobenem primeru organu ni treba nuditi pomoči v zvezi s terjatvami, starejšimi od desetih let.

K 13. členu

Z zaprosilom za pridobitev podatkov država prosilka prosi pristojni organ za podatke, ki jih ima ta na voljo in ki jih država prosilka potrebuje, da opravi izterjavo. V ta namen lahko davčni organ uporabi vsa pooblastila, ki jih ima za podobne postopke v Republiki Sloveniji.

K 14. členu

V ZDavP-2 se prenaša tudi pravna podlaga za izmenjavo podatkov brez vnaprejšnjega zaprosila o posebnih davčnih povračilih, in sicer lahko slovenski pristojni organ brez predhodnega zaprosila državi prosilki pošlje podatke o vračilu davščin, razen davka na dodano vrednost, izplačanih osebi, ki je rezident ali ki ima svoj sedež v drugi državi članici EU.

Novost, ki jo uvaja Direktiva 2010/24 in jo je treba ustrezno prenesti v slovenski pravni red, je tudi navzočnost tujih pooblaščenih oseb v davčnih uradih in njihovo sodelovanje pri davčnem nadzoru kot neposredni način izmenjave podatkov. 223.b člen tako določa, da lahko na zaprosilo pristojnega organa države prosilke slovenski pristojni organ dovoli pooblaščenim osebam pristojnega organa države prosilke, da so navzoči pri davčnem nadzoru v Republiki Sloveniji. Podobne določbe ZDavP-2 doslej ni vseboval, kljub temu pa ne gre za vsebinsko novo zadevo, saj podobna določba izvira že npr. iz skupne konvencije OECD in Sveta Evrope o medsebojni upravni pomoči pri davčnih zadevah, ki jo je Republika Slovenija ratificirala.

K 16. členu

Z zaprosilom za vročitev država prosilka prosi pristojni organ, da vroči vse dokumente davčnemu zavezancu, ki se nahaja v Republiki Sloveniji.

K 17. členu

S tem členom se črta 230. člen ZDavP-2, ki določa, da pristojni organ takoj obvesti organ države prosilke o opravljenih dejanjih v zvezi z zaprosilom za vročitev. Člen je potrebno črtati, ker medsebojno obveščanje pristojnih organov določa člen 12 Uredbe, ki se neposredno uporablja.

K 18. členu

Redakcijski popravek.

K 19. in 20. členu

Z zaprosilom za zavarovanje država prosilka prosi pristojni organ, da zavaruje davščino, z zaprosilom za izterjavo pa, da jo izterja. V ta namen lahko davčni organ uporabi vsa pooblastila, ki jih ima za podobne postopke v Republiki Sloveniji. Natančneje se določijo pogoji zaprosila, vsebino zaprosila pa določa Uredba.

K 21. členu

Vsebinsko 236. člena ZDavP-2 ureja Uredba, vsebine 237. člena ZDavP-2 pa direktiva 2010/24 ne ureja več, zato se navedena člena črtata.

K 22. in 23. členu

Določata se način in vrstni red poplčila izterjane terjatve in nakazilo državi prosilki.

K 24. členu

Uredi se način izpodbijanja davščin. Dolžnik, v zvezi z obveznostjo katerega se zaproša za upravno pomoč, ne more v Republiki Sloveniji izpodbijati, vročitve, ki so jo izvedli organi države prosilke, oziroma izvršilnega naslova, izdanega v državi prosilki. V nevedenih primerih mora dolžnik sprožiti ustrezne postopke pri pristojnem organu države prosilke. Če davčni dolžnik

izvršilni naslov, enotni izvršilni naslov ali vročitev izpodbija v Republiki Sloveniji (kot zaprošeni državi), jo pristojni organ obvesti, da mora pravno sredstvo vložiti pri pristojnem organu države prosilke. V tem primeru mora organ države prosilke nemudoma pisno obvestiti pristojni organ o takšnem postopku in navesti obseg, v katerem se davščina izpodbija, slovenski pristojni organ pa do odločitve države prosilke zadrži postopek izvršbe, razen če organ prosilec zahteva drugače (na primer v primeru nesuspendivnosti pravnega sredstva).

K 25. členu

Glede zastaranja terjatev se uporabljajo izključno zastaralni roki države prosilke.

K 26. členu

Določa se obveznost obveščanja in poročanja Evropski komisiji o sporazumih v zvezi z vsebino, ki se nanašajo na upravno pomoč, in o določenih statističnih podatkih ter pristojni organ v zvezi s tem.

K 27. členu

Črtajo se posamezne določbe Pravilnika o izvajanju Zakona o davčnem postopku, ki se nanašajo na medsebojno upravno pomoč med državami članicami EU pri izterjavi terjatev in zaradi nove direktive niso več potrebne.

K 28. člen

Določa se vacatio legis, in sicer zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

1. člen

(vsebina zakona)

(1) Ta zakon ureja:

- obračunavanje, odmero, plačevanje, vračilo, nadzor in izvršbo davkov (v nadaljnjem besedilu: pobiranje davkov),
- pravice in obveznosti zavezancev ali zavezank za davek (v nadaljnjem besedilu: zavezanci za davek), državnih in drugih organov, ki so v skladu z zakonom pristojni za pobiranje davkov, ter drugih oseb v postopku pobiranja davkov,
- varovanje podatkov, pridobljenih v postopku pobiranja davkov, ter
- medsebojno pomoč pri pobiranju davkov in izmenjavi podatkov med državami članicami Evropske skupnosti, ki delujejo v okviru Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: države članice EU), in z izvajanjem mednarodnega sodelovanja na področju pobiranja davkov.

(2) S tem zakonom se v slovenski pravni red prevzema vsebina naslednjih predpisov Evropske skupnosti:

- Direktiva Sveta 55/2008/ES z dne 26. maja 2008 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev za določene prelevmane, carine, davke in druge ukrepe (Kodificirana različica), UL L 150, 10. 6. 2008 – s I. poglavjem četrtega dela tega zakona;
- Direktiva Sveta 77/799/EGS z dne 19. decembra 1977 o medsebojni pomoči pristojnih organov držav članic na področju neposredne obdavčitve, UL L 336 z dne 27. 12. 1977, zadnjič spremenjena z Direktivo Sveta 2004/106/ES z dne 16. novembra 2004 o spremembah Direktive 77/799/EGS o medsebojni pomoči pristojnih organov držav članic na področju neposrednega obdavčevanja, nekaterih trošarin in obdavčenja zavarovalnih premij in Direktive 92/12/EGS o splošnem režimu za trošarinske proizvode in o skladiščenju, gibanju in nadzoru takih proizvodov, UL L 359, 4. 12. 2004 – z II. poglavjem četrtega dela tega zakona;
- Direktiva Sveta 2003/48/ES z dne 3. junija 2003 o obdavčitvi dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti, UL L 157 z dne 26. junija 2003, zadnjič spremenjena s Sklepom Sveta 2004/587/ES z dne 19. julija 2004 o datumu začetka uporabe Direktive 2004/48/ES o obdavčevanju dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti, UL L 257, 4. 8. 2004 – z 10. podpoglavjem I. poglavja petega dela tega zakona;
- Direktiva Sveta 2003/49 z dne 3. junija 2003 o skupnem sistemu obdavčevanja plačil obresti ter licenčnin med povezanimi družbami iz različnih držav članic, UL L 157 z dne 26. junija 2003, zadnjič spremenjena z Direktivo Sveta 2004/76/ES z dne 29. aprila 2004 o spremembi Direktive 2003/49/ES glede možnosti določenih držav članic, da uporabijo prehodna obdobja za uvedbo skupnega sistema obdavčevanja plačil obresti ter licenčnin med povezanimi družbami iz različnih držav članic, UL L 157, 30. 4. 2004 – s členi 379, 380 in 381 tega zakona.

I. poglavje

Medsebojna upravna pomoč med državami članicami EU pri pobiranju davščin

213. člen

(vsebina tega poglavja)

(1) To poglavje ureja načine upravne pomoči med pristojnimi organi držav članic EU pri pobiranju davščin iz 215. člena tega zakona, katerih obveznost za plačilo je nastala v drugi državi članici EU.

(2) Podrobnejše določbe za izvajanje tega poglavja so določene z Uredbo Komisije (ES) št. 1179/2008 z dne 28. novembra 2008 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje nekaterih določb Direktive Sveta 2008/55/ES o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev v zvezi s prelevmani, davki in drugimi ukrepi, UL L 319, 29. 11. 2008.

214. člen

(obseg upravne pomoči)

(1) Slovenski pristojni organ lahko kot organ zaprosene države nudi upravno pomoč v skladu z 213. členom tega zakona pristojnemu organu druge države članice EU na podlagi njegovega popolnega zaprosila (v nadaljnjem besedilu: zaprosilo za medsebojno pomoč), ki se lahko nanaša samo na:

1. pridobitev podatkov, pomembnih za odmero davčne obveznosti davčnega zavezanca v drugi državi članici EU;
2. vročitev dokumentov, povezanih z davčno obveznostjo davčnega zavezanca v drugi državi članici EU;
3. izterjavo davčne obveznosti davčnega zavezanca v drugi državi članici EU ali za
4. zavarovanje izpolnitve davčne obveznosti davčnega zavezanca v drugi državi članici EU.

(2) Kadar slovenski pristojni organ zaprosi pristojni organ druge države članice EU za upravno pomoč iz prvega odstavka tega člena, se to poglavje smiselno uporabi tudi za zaprosilo, ki ga slovenski pristojni organ pošlje pristojnemu organu druge države članice EU. V tem primeru se določbe tega poglavja, ki se nanašajo na organ zaprosene države, nanašajo na pristojni organ države članice EU, kateremu je slovenski pristojni organ poslal zaprosilo za upravno pomoč, določbe tega poglavja, ki se nanašajo na pristojni organ države članice EU, ki pošlje zaprosilo za medsebojno pomoč (v nadaljnjem besedilu: organ države prosilke), pa na slovenski pristojni organ.

215. člen

(davščine, na katere se to poglavje nanaša)

Slovenski pristojni organ daje oziroma zaprosi za upravno pomoč v skladu z 214. členom le v zvezi z naslednjimi davščinami, ki jih določajo predpisi ES ali predpisi držav članic EU (v nadaljnjem besedilu tega poglavja: davščine):

1. nadomestila, intervencijski in drugi ukrepi, ki so v celoti ali delno sistem financiranja kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada, vključno z zneski, pobranimi v zvezi s temi ukrepi;
2. posebne uvozne in druge dajatve, predvidene v skupni organizaciji trga za področje sladkorja;
3. uvozne dajatve;
4. izvozne dajatve;
5. davek na dodano vrednost;
6. trošarine od tobačnih izdelkov, alkohola in alkoholnih pijač ter energentov;
7. davki na dohodek in kapital;
8. davki na zavarovalne premije;
9. požarna taksa;
10. obresti, upravne kazni in globe ter stroški, povezani s terjatvami iz 1. do 9. točke tega člena, razen

denarnih kazni za kazniva dejanja, kot jih določajo veljavni predpisi države članice EU, ki je zaprosena za upravno pomoč.

216. člen

(pristojnost)

(1) Pristojni organ za medsebojno upravno pomoč v skladu s tem poglavjem (v nadaljnjem besedilu: pristojni organ) v Republiki Sloveniji je:

1. na področju davka na dodano vrednost, davka na dohodek in kapital, davka na zavarovalne premije ter požarno takso, Davčna uprava Republike Slovenije,
2. na področju uvoznih in izvoznih dajatev, posebnih uvoznih in drugih dajatev za sladkor ter trošarin, Carinska uprava Republike Slovenije,
3. na področju nadomestil za kmetijske proizvode, Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano.

(2) Pristojni organ prejeta zaprosila za medsebojno pomoč takoj pošlje v izvršitev organu, ki je v skladu z zakonom pristojen za izvršitev enakovrstnih ukrepov, kot so ukrepi, za katere organ države prosilke prosi za medsebojno pomoč.

(3) Organ, ki izvaja oziroma je izvršil ukrepe na podlagi zaprosila za medsebojno pomoč, obvesti o izvršenih ukrepih pristojni organ iz prvega odstavka tega člena, ki zbrane podatke pošlje pristojnemu organu države prosilke.

(4) V besedilu tega dela zakona se pod pojem davčni organ šteje tudi ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, ko opravlja naloge v skladu s tem delom zakona.

217. člen

(uporaba jezika)

(1) Zaposilo za medsebojno pomoč in spremljajoči dokumenti morajo biti prevedeni v uradni jezik Republike Slovenije, razen če se v skladu s tem zakonom pristojni organ odpove prevodu.

(2) Če zaprosilu ni priložen prevod zaprosila in spremljajočih dokumentov, pristojni organ pozove organ države prosilke, da v določenem roku predloži prevod. Če prevoda tudi v tem roku ne prejme, naredi o tem uradni zaznamek na zaprosilu in obvesti organ države prosilke, da je zaprosilo zavrgel.

(3) Pristojni organ se lahko le izjemoma odpove prevodu, če gre za enostavno zadevo in oceni, da mu prevod ni potreben. Če se pristojni organ odpove prevodu, naredi o tem uradni zaznamek. Odpoved prevodu v skladu s tem odstavkom ne posega v pravico stranke glede uporabe jezika v postopku.

219. člen

(stroški)

(1) Vse stroške, ki jih ima davčni oziroma pristojni organ v zvezi s postopkom izvršbe, ki ga vodi na podlagi tega poglavja, krije dolжник. Pri tem se smiselno uporabi 152. člen tega zakona. Plačani stroški pripadajo zaproseni državi.

(2) Pristojni organ ne more zahtevati od organa države prosilke, da krije stroške postopkov, katerih izvedbo je zaprosil v skladu s tem poglavjem zakona.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena, davčni organ zahteva od organa države prosilke, da krije stroške postopka, če je bilo zaprosilo za medsebojno pomoč neutemeljeno v zvezi z vsebino zaprosila ali veljavnostjo instrumenta, s katerim se uveljavlja terjatev.

(4) Ne glede na drugi in tretji odstavek tega člena se lahko davčni organ in organ države prosilke v primeru večjih stroškov, v primeru, če poplačila stroškov v skladu s tem zakonom ni mogoče izterjati od dolžnika, ali v primeru, če so konkretni postopki povezani z bojem proti organiziranemu kriminalu,

dogovorita tudi o drugačnem kritju stroškov.

(5) Podrobnosti v zvezi s stroški, ki jih povrne organ države prosilke v skladu s tem členom, so določene v uredbi iz drugega odstavka 213. člena tega zakona.

220. člen

(upravičeni prejemnik dokumentov in podatkov)

Dokumente in podatke, ki jih organ države prosilke pošlje pristojnemu organu na podlagi tega zakona, ta organ lahko pošlje samo:

1. osebi, ki je navedena na zaprosilu za pomoč;
2. osebam in organom, ki so pristojni za izvršbo, in izključno v ta namen;
3. sodnim organom, ki obravnavajo zadeve v zvezi z izvršbo.

221. člen

(primeri, ko pristojni organ ni dolžan nuditi pomoči)

(1) Pristojni organ ni dolžan:

1. nuditi pomoči za izterjavo in pomoči za zavarovanje izpolnitve davčne obveznosti, če bi se z izvršbo lahko ogrozilo preživljanje zavezanca in njegovih družinskih članov, ali bi lahko plačilo davčnega dolga povzročilo hujšo gospodarsko škodo davčnemu zavezancu in bi davčni organ, če bi davčni dolg nastal v Sloveniji, lahko odobril odlog plačila ali obročno plačilo v skladu s 101. ali 102. členom tega zakona;

2. nuditi pomoči, če se prvotno zaprosilo nanaša na terjatve, stare več kot pet let, računano od datuma akta, ki dovoljuje izvršbo. Če je bil akt izpodbijan, teče ta rok od dneva dokončne odločitve o izvršbi.

(2) Pristojni organ obvesti organ države prosilke o razlogih za odklonitev izpolnitve zaprosila za pomoč iz prvega odstavka tega člena. O takšni utemeljeni odklonitvi izpolnitve obvesti tudi Evropsko komisijo.

223. člen

(zaposilo za pridobitev podatkov)

(1) Na podlagi zaprosila organa države prosilke, je pristojni organ dolžan pridobiti in poslati vse podatke, ki so potrebni za izvršbo davščin v državi prosilki.

(2) Za zagotovitev podatkov v skladu z zaprosilom organa države prosilke lahko davčni organ uporabi vsa pooblastila, ki mu jih veljavna zakonodaja daje v zvezi z enakovrstnimi postopki v Republiki Sloveniji.

(3) Zaposilo za pridobitev podatkov mora vsebovati podatke o vrsti in znesku davščine, na katero se zaposilo nanaša, in naslednje podatke o osebi, glede katere se podatki pridobivajo:

1. osebno ime, naziv oziroma firma;
2. naslov oziroma sedež in
3. drugi ustrezni podatki v zvezi z identifikacijo, do katerih ima organ države prosilke običajno dostop.

226. člen

(omejitve, ki se nanašajo na pošiljanje podatkov)

(1) Pristojni organ ni dolžan poslati podatkov:

1. ki jih ne bi mogel pridobiti za izterjavo enakovrednih davščin v Republiki Sloveniji;
2. ki bi razkrili poslovno, industrijsko ali poklicno skrivnost;
3. katerih razkritje bi lahko ogrozilo varnost Republike Slovenije ali katerih razkritje bi bilo v nasprotju s pravnim redom Republike Slovenije.

(2) Pristojni organ mora o razlogih za zavrnitev zaprosila za pridobitev podatkov obvestiti organ države prosilke.

229. člen

(zaposilo za vročitev)

(1) Davčni organ mora v skladu s tem zakonom, na podlagi zaprosila organa države prosilke, naslovniku vročiti akte in odločbe, vključno s sodnimi, ki izvirajo iz države članice EU, v kateri ima organ države prosilke sedež, in ki se nanašajo na davščino oziroma njeno izterjavo.

(2) Zaposilo mora vsebovati podatke o:

1. naslovniku (osebno ime, naziv oziroma firma, naslov oziroma sedež in drugi ustrezni podatki v zvezi z identifikacijo, do katerih ima organ države prosilke običajno dostop);
2. naravi in predmetu akta ali odločbe, ki mora biti vročena;
3. dolžniku (osebno ime, naziv oziroma firma, naslov oziroma sedež in drugi ustrezni podatke v zvezi z identifikacijo, do katerih ima prosilec običajno dostop), če je glede na okoliščine primera to potrebno in primerno;
4. davščini, na katero se akt ali odločba nanaša in
5. ostale potrebne podatke.

230. člen

(postopek z zaprosilom)

Pristojni organ takoj obvesti organ države prosilke o opravljenih dejanjih v zvezi z zaprosilom za vročitev.

4. podpoglavje

Zaposilo za izterjavo in zaposilo za zavarovanje plačila davčne obveznosti

232. člen

(zaposilo za zavarovanje plačila davčne obveznosti)

Na podlagi utemeljenega zaprosila organa države prosilke, davčni organ zavaruje plačilo davčne obveznosti v skladu s 111. oziroma 113. členom tega zakona. Uporabijo se določbe tega poglavja, ki se nanašajo na zaposilo za izterjavo ter določbe uredbe iz drugega odstavka 213. člena tega zakona.

234. člen

(pogoji in vsebina zaprosila za izterjavo)

(1) Zaposilu za izterjavo, ki ga organ države prosilke naslovi na pristojni organ, mora biti priložena uradna ali overjena kopija sklepa oziroma drugega izvršilnega naslova, ki ga izda organ države

prosilke. Če je potrebno, morajo biti priloženi še izvirniki ali overjene kopije drugih aktov, ki so potrebni za izvršbo.

(2) Organ države prosilke lahko predloži zaprosilo za izterjavo, če:

1. se davščina oziroma sklep ali drug izvršilni naslov, ne izpodbija v državi prosilki, razen v primerih iz tretjega odstavka 240. člena tega zakona, in
2. je v državi prosilki začel ustrezne postopke za izterjavo, ki so mu na voljo na podlagi sklepov oziroma izvršilnih naslovov iz prvega odstavka tega člena, pa do poplčila terjatev ni prišlo v celoti.

(3) Zaposilo za izterjavo mora vsebovati:

1. osebno ime, naziv oziroma firmo, naslov oziroma sedež in vse druge ustrezne podatke v zvezi z identifikacijo zadevne osebe oziroma tretje osebe, ki poseduje njeno premoženje;
2. ime, naziv, naslov oziroma sedež in vse druge ustrezne podatke v zvezi z identifikacijo organa države prosilke;
3. sklic na akt, ki dovoljuje izvršbo, ki ga je izdala država prosilka;
4. vrsto in znesek terjatve, vključno z glavnico, obrestmi in drugimi kaznimi, globami in stroški, izraženimi v valuti države prosilke ter v valuti zaprosene države;
5. datum, ko je organ države prosilke oziroma pristojni organ naslovniku vročil izvršilni naslov;
6. datum izvršljivosti in relativne ter absolutne zastaralne roke, v katerih je izvršba mogoča po veljavni zakonodaji države prosilke in
7. vse druge potrebne podatke.

(4) Zaposilo za izterjavo mora vsebovati tudi izjavo organa države prosilke, da so izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka tega člena.

(5) Če niso izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka tega člena oziroma, če organ države prosilke ne predloži dokazov o tem, da so izpolnjeni, pristojni organ ne izpolni zaprosila in o neizpolnitvi obvesti organ države prosilke.

(6) Če organ države prosilke izve za kakršne koli pomembne nove podatke v zvezi z zadevo na katero se nanaša zaposilo za izterjavo, o tem nemudoma obvesti pristojni organ.

(7) Kadar slovenski pristojni organ pošilja zaposilo v drugo državo članico EU, v kateri euro ni zakonito plačilno sredstvo, se kot menjalni tečaj uporabi referenčni tečaj Evropske centralne banke, ki velja na dan izdaje zaprosila in ga objavlja Banka Slovenije.

236. člen

(medsebojno obveščanje o postopkih z zaposilom)

Pristojni organ takoj obvesti organ države prosilke o ukrepih, ki jih je sprejel v zvezi z zaposilom za izterjavo.

237. člen

(dopolnitev oziroma nadomestitev sklepa oziroma akta, ki dovoljuje izvršbo)

(1) Izvršilni naslov, ki ga je z zahtevkom davčnemu organu poslal organ države prosilke, se neposredno prizna in avtomatično upošteva kot izvršilni naslov v skladu s tem zakonom.

(2) Če izvršilni naslov, ki ga izda organ države prosilke, ne vsebuje vseh sestavin, potrebnih za opravo izvršbe, ga davčni organ s sklepom dopolni ali nadomesti.

(3) Za dopolnitev ali nadomestitev izvršilnega naslova je pristojen davčni organ iz drugega oziroma tretjega odstavka 150. člena tega zakona.

(4) Če mora davčni organ izvršilni naslov, dopolniti ali nadomestiti v skladu s prvim odstavkom tega člena, mora izdati sklep praviloma v treh mesecih po datumu prejema zaprosila za izterjavo, razen v primeru iz šestega odstavka tega člena. Davčni organ ne sme odkloniti dopolnitve ali nadomestitve izvršilnega naslova, če je bil prvotni izvršilni naslov pripravljen v skladu z veljavno zakonodajo države prosilke.

(5) Če davčni organ v roku iz četrtega odstavka tega člena ni ustrezno dopolnil ali nadomestil izvršilnega naslova, mora pristojni organ nemudoma obvestiti organ države prosilke o razlogih za podaljšanje trimesečnega roka.

(6) Pritožba zoper sklep davčnega organa se obravnava v skladu s 157. členom tega zakona, razen če gre za pritožbo iz 240. člena tega zakona.

238. člen

(poplačilo)

(1) Davščina se poplača v valuti zaprosene države. Celoten znesek davščine, ki jo izterja zaproseni organ, se nakaže organu države prosilke.

(2) Davčni organ lahko, po posvetovanju pristojnega organa z organom države prosilke, dolžniku odobri odlog plačila ali plačilo na obroke v skladu s 101. ali 102. členom tega zakona, če pristojni organ ni že na zaprosilu posebej označil, da je obročno plačilo sprejemljivo brez dodatnega posvetovanja. Vse obresti, ki jih davčni organ obračuna za čas podaljšanja roka za plačilo v skladu s 104. členom tega zakona, se prav tako nakažejo državi prosilki.

(3) Zamudne obresti za nepravočasno plačilo dolga iz tega poglavja se obračunajo v skladu z 96. členom tega zakona. Obresti se zaračunajo po stopnjah iz 96. člena tega zakona. Obresti pripadajo državi prosilki.

(4) Razen v primeru obresti iz drugega in tretjega odstavka tega člena se za ugotavljanje zneska, ki je izterjan, upošteva tečaj iz sedmega odstavka 234. člena tega zakona.

(5) Pristojni organ zaprosene države, ki izvaja izvršbo, obračuna zamudne obresti od terjatve v skladu s svojo nacionalno zakonodajo. Če so obračunane in plačane zamudne obresti v državi članici EU nižje od zamudnih obresti po tem zakonu, se obresti štejejo za plačane v celoti. Če so obračunane in plačane obresti v državi članici EU višje od zamudnih obresti v skladu s tem zakonom, se razlika zavezancu ne vrne.

239. člen

(vrstni red poplačila)

Davščine, ki se izterjujejo v skladu s tem poglavjem, se v zvezi z vrstnim redom poplačila obravnavajo kot davek po tem zakonu.

240. člen

(izpodbijanje davščine oziroma izvršilnega naslova)

(1) Če upravičena oseba izpodbija davščino oziroma izvršilni naslov, ki je bil izdan v državi prosilki, mora postopke v zvezi s tem voditi pristojni organ države prosilke po predpisih te države. Organ države prosilke mora nemudoma pisno obvestiti pristojni organ o takšnem postopku. Pristojni organ lahko obvesti tudi upravičena oseba.

(2) Davčni organ, na podlagi obvestila organa države prosilke oziroma upravičene osebe, da se davščina oziroma izvršilni naslov, izpodbija, zadrži izvršbo v skladu s tretjim delom tega zakona, in sicer dokler pristojni organ države prosilke ne odloči o zadevi. V skladu s 111. členom tega zakona lahko davčni organ zavaruje plačilo davčne obveznosti. Če davčni organ v skladu s tem zakonom, ne

more sprejeti ukrepov za zavarovanje plačila davčne obveznosti, mora pristojni organ o tem nemudoma, najpozneje pa v enem mesecu po pridobitvi obvestila iz prvega odstavka tega člena, obvestiti organ države prosilke.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena, davčni organ, na podlagi zahteve organa države prosilke, nadaljuje izvršbo v skladu s tretjim delom tega zakona, če vložitev pravnega sredstva v skladu z veljavno zakonodajo države prosilke ne bi zadržala izvršbe, če bi bila uvedena v tej državi. Če vložnik s pravnim sredstvom uspe, je za vračilo neupravičeno izterjanega zneska odgovoren organ države prosilke, ki vrne vse izterjane zneske, skupaj z zamudnimi obrestmi iz 96. člena tega zakona.

(4) Pristojni organ mora o ukrepih davčnega organa za povrnitev neupravičeno izterjanih zneskov, sprejetih v skladu s tretjim odstavkom tega člena, nemudoma obvestiti organ države prosilke. Država prosilka povrne davčnemu organu sredstva za poplačilo neupravičeno izterjanih zneskov v dveh mesecih po prejemu zaprosila za poplačilo.

(5) Če o pravnem sredstvu iz prvega odstavka tega člena odloča sodišče in odločba sodišča, če je ugodna za organ države prosilke, omogoča izvršbo v državi prosilki, se ta odločba šteje za izvršilni naslov v smislu tega zakona.

(6) Organi Republike Slovenije lahko odločajo le o pravnih sredstvih zoper odločitve oziroma akte, ki jih tekom izterjave davščine druge države članice EU sprejema oziroma izdaja slovenski davčni organ. O teh pravnih sredstvih se odloča v skladu z veljavno zakonodajo v Republiki Sloveniji.

242. člen

(zastaranje)

(1) Ne glede na 125. in 126. člen tega zakona se za izterjavo davčnega dolga v skladu s tem poglavjem upoštevajo zastaralni roki, določeni s predpisi države prosilke, in ki jih je organ države prosilke navedel v zaprosilu za izterjavo.

(2) Ukrepi, ki jih davčni organ sprejme za izterjavo davščin na podlagi zaprosila za medsebojno pomoč, in ki bi, če bi jih sprejel organ države prosilke, pretrgali ali zadržali tek zastaranja po predpisih države prosilke, učinkujejo, kot da bi bili izvedeni v tej državi.

V. PRILOGE

/

Izjava o skladnosti predloga zakonskega ali podzakonskega akta s pravnim redom EU

1.) Naslov predlaganega akta

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (ZDavP-2E)

Prevod naslova predloga pravnega akta RS v angleščino

"Act amending the Tax procedure Act"

2.) Enotna identifikacijska oznaka predloga akta (EVA)

2011-1611-0135

ID predpisa

ZAKO6242

ID izjave

3 (4)

Datum izjave

20.01.2012

3.) Skladnost predloga akta s predpisi EU

3.1) Direktive, ki jih delno ali v celoti prenaša predlog akta

	CELEX oznaka direktive	Naslov direktive ter slovenski predpisi, ki se navezujejo na to direktivo	Rok za prenos direktive	Rok, na katerega se nanaša prenos	Je za navedeni rok direktiva v celoti prenesena s tem aktom? (obrazložitev)
1.	32010L0024	Direktiva Sveta 2010/24/EU z dne 16. marca 2010 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev v zvezi z davki, carinami in drugimi ukrepi	31.12.2011	31.12.2011	DA

4.) Ali je predlog pravnega akta tehnični predpis v smislu člena 8 direktive 31998L0034?

NE

5.) Razlogi za kreiranje nove izjave o skladnosti

Novi podatki

Korelacijska tabela

1.) Naslov predlaganega akta

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (ZDavP-2E)

Prevod naslova predloga pravnega akta RS v angleščino

"Act amending the Tax procedure Act"

2.) Enotna identifikacijska oznaka predloga akta (EVA)

2011-1611-0135

ID predpisa

ZAKO6242

ID izjave

3 (4)

Datum izjave

20.01.2012

3.1) Direktive, ki jih delno ali v celoti prenaša predlog akta

	CELEX oznaka	Naslov predpisa
1.	32010L0024	Direktiva Sveta 2010/24/EU z dne 16. marca 2010 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev v zvezi z davki, carinami in drugimi ukrepi

3.2) Skladnost predloga akta s predpisi EU

Nacionalni predpis	Evropski predpis	Opomba
1. člen		
2. člen		
3. člen	Člen 1, celex 32010L0024	
4. člen, 6. točka	Člen 12, celex 32010L0024	
5. člen		
6. člen	Člen 2, celex 32010L0024	
7. člen	Člen 4, celex 32010L0024	
8. člen	Člen 22, celex 32010L0024	
9. člen	Člen 23, celex 32010L0024	
10. člen	Člen 20, celex 32010L0024	
11. člen		
12. člen	Člen 18, celex 32010L0024	
13. člen	Člen 5, celex 32010L0024	
14. člen	Člen 6, celex 32010L0024 Člen 7, celex 32010L0024	
15. člen		
16. člen	Člen 8, celex 32010L0024	
17. člen		
18. člen		
19. člen	Člen 16, celex 32010L0024 Člen 17, celex 32010L0024	
20. člen	Člen 11, celex 32010L0024 Člen 12, celex 32010L0024	
21. člen		
22. člen	Člen 13, celex 32010L0024	
23. člen	Člen 13, celex 32010L0024	
24. člen	Člen 14, celex 32010L0024	
25. člen	Člen 19, celex 32010L0024	
26. člen	Člen 27, celex 32010L0024	
27. člen		
28. člen		